

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

**Rådets forordning
 nr. 1408/71 EØF
 af 14. juni 1971**

om anvendelse af de sociale sikringsordninger på lønmodtagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

De Europæiske Fællesskabers Råd har —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, især dens artikler 2, 7 og 51,

under henvisning til de forslag, der er udarbejdet af Kommissionen efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission for vandrende lønmodtageres sociale sikring,¹⁾

efter Forsamlingens udtalelser²⁾,
 efter Den økonomiske og sociale Komité's udtalelser³⁾ og

i betragtning af følgende grunde:

De siden 1959 indvundne praktiske erfaringer ved forordningens anvendelse samt de i dette tidsrum stedfundne ændringer i de enkelte medlemsstaters lovgivning har stadig tydeligere vist nødvendigheden af en almindelig revision af Rådets forordning nr. 3 om vandrende lønmodtageres sociale sikring⁴⁾.

De bestående koordineringsregler kan som helhed udvides, forbedres og til en vis grad forenkles under hensyntagen til de betydelige forskelle, der består mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning om social sikring.

Det er ved denne lejlighed hensigtsmæssigt at samle alle de for gennemførelsen af bestemmelserne i Traktatens artikel 51 principielle regler til fordel for lønmodtagere, herunder grænsearbejdere, sæsonarbejdere og søfolk, i et enkelt dokument.

Som følge af de betydelige forskelle, der består mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning med hensyn til personkredsen, er det rigtigst at gå ud fra det princip, at forordningen finder anvendelse på samtlige de statsborgere i medlemsstaterne, der er omfattet af de sociale sikringsordninger for lønmodtagere.

Reglerne om koordinering af de enkelte medlemsstaters lovgivning om social sikring

falder inden for rammerne af den frie bevægelighed for lønmodtagere, der er statsborgere i medlemsstaterne, og skal således bidrage til en forbedring af deres levestandard og beskæftigelsesforhold; de skal sikre, at der ydes samtlige statsborgere i medlemsstaterne ligebehandling inden for Fællesskabet i henhold til de enkelte staters lovgivning, og at der gives lønmodtagerne og deres berettigede pårørende ret til sociale ydelser uanset deres arbejds- eller bopælssted.

Disse mål kan især opnås ved sammenlægning af samtlige de perioder, der tages i betragtning efter de forskellige medlemsstaters lovgivning med henblik på erhvervelse og bevarelse af ret til ydelser samt disses beregning og ved tilståelse af ydelser til de forskellige persongrupper, der er omfattet af forordningen, uanset hvor de er bosat inden for Fællesskabet.

De koordineringsregler, der er fastsat med henblik på gennemførelsen af traktatens artikel 51, skal gøre det muligt for lønmodtagere, der flytter inden for Fællesskabet, at bevare de rettigheder og fordele, de har erhvervet, uden at reglerne fører til urimelige dobbelttydelser.

De berettigede skal med hensyn til ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner) kunne gøre krav på alle de ydelser, de har erhvervet ret til i de enkelte medlemsstater; for at undgå urimelige dobbelttydelser, der især kan være en følge af sammenlægning af forsikringsperioder og dermed ligestillede perioder, er det dog nødvendigt som maksimum at fastsætte det højeste af de ydelsesbeløb, som en af disse stater ville være forpligtet til at udbetale, såfremt lønmodtageren havde tilbagelagt hele sin beskæftigelsestid dér.

For at skabe bedre betingelser for arbejdskraftens bevægelighed er det for fremtiden

¹⁾ EFT nr. 194 af 28/10 1966, p. 3333/66, og EFT nr. C 95 af 21/9 1968, p. 18.

²⁾ EFT nr. C 10 af 14/2 1968, p. 30, og EFT nr. C 135 af 14/12 1968, p. 4.

³⁾ EFT nr. 64 af 5/4 1967, p. 1009/67, og EFT nr. C 21 af 20/2 1969, p. 18.

⁴⁾ EFT nr. 30 af 16/12 1958, p. 561/68.